

כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר

רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל החצרות ראויות לבית שער

כופין אותו לבנות לעיר חומה ודלתים ובריה רשב"ג אומר לא כל העיירות ראויות לחומה

כמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר י"ב חדש קנה בה בית דירה הרי הוא כאנשי העיר מיד:

למימרא דבית שער מעליותא היא והא ההוא חסידא דהוה רגיל אליהו דהוה משתעי בהדיה עבד בית שער ותו לא משתעי בהדיה

לא קשיא הא מגואי הא (ב) מבראי

ואי בעית אימא הא והא מבראי ולא קשיא הא דאית ליה דלת הא דלית ליה דלת

אבע"א הא והא דאית ליה דלת ולא קשיא הא דאית ליה פותחת הא דלית ליה פותחת

אי בעית אימא הא והא דאית ליה פותחת ולא קשיא הא דפותחת ידיה מגואי הא דפותחת ידיה (ג) מבראי כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר:

תניא רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל חצרות ראויות לבית שער אלא חצר הסמוכה לרשות הרבים ראויה לבית שער ושאינה סמוכה לרשות הרבים אינה ראויה לבית שער

ורבן

זימנין דדחקי בני רשות הרבים ועיילו ואתו:

כופין אותו לבנות לעיר כו':

(ת"ר כופין אותו לעשות לעיר דלתים ובריה) ורבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל העיירות ראויות לחומה אלא עיר הסמוכה לספר ראויה לחומה ושאינה סמוכה לספר אינה ראויה לחומה

ורבן

זימנין דמקרו ואתי גייסא

בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן כשהן גובין לפי נפשות גובין או דילמא לפי שבח ממון גובין

אמר ליה לפי ממון גובין ואלעזר בני קבע בה מסמרות

איכא דאמרי בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן כשהן גובין לפי קירוב בתים הן גובין או דילמא לפי ממון גובין

אמר ליה לפי קירוב בתים הן גובין ואלעזר בני קבע בה מסמרות

רבי יהודה נשיאה רמא דשורא אדרבנן

אמר (ד) ריש לקיש רבנן לא צריכי נטירותא **דכתיב אספרם מחול ירבון**

אספרם למאן

- אילימא לצדיקים דנפיש מחלא
- השתא כולהו ישראל כתיב בהו **כחול אשר על שפת הים** צדיקים עצמם מחול ירבון
- אלא הכי קאמר אספרם למעשיהם של צדיקים מחול ירבון וק"ו ומה חול שמועט מגין על הים מעשיהם של צדיקים שהם מרובים לא כל שכן שמגינים עליהם

כי אתא לקמיה דרבי יוחנן אמר ליה מאי טעמא לא תימא ליה מהא **אני חומה ושדי כמגדלות** אני חומה זו תורה ושדי כמגדלות אלו אלו ת"ח

ור"ל סבר לה כדרש רבא אני חומה זו כנסת ישראל ושדי כמגדלות אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות

רב (א) נחמן בר רב חסדא רמא כרגא ארבנן

א"ל רב נחמן בר יצחק עברת אדאורייתא ואדנביאי ואדכתובי אדאורייתא **דכתיב אף חובב עמים כל קדושי בידך** אמר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם אפילו בשעה שאתה מחבב עמים כל קדושי יהיו בידך

והם תכו לרגלך תני רב יוסף אלו תלמידי חכמים שמכתתים רגליהם מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה **ישא מדברותיך** לישא וליתן בדבורותיו של מקום

אדנביאי דכתיב **גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך ושרים** אמר עולא פסוק זה בלשון ארמית נאמר אי תנו כולהו, עתה אקבצם. ואם מעט מהם, יחלו ממשא מלך ושרים

אדכתובי דכתיב **מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם** ואמר רב יהודה מנדה זו מנת המלך בלו זו כסף גולגלתא והלך זו ארנונא

רב פפא רמא כריא חדתא איתמי

א"ל רב שישא בריה דרב אידי לרב פפא ודילמא לא מידויל

א"ל מישקל שקילנא מנייהו אי מידויל מידויל ואי לא מהדרנא לה ניהליהו

אמר רב יהודה הכל לאגלי גפא אפילו מיתמי אבל רבנן לא צריכי נטירותא הכל לכריא פתיא אפי' מרבנן ולא אמרן אלא דלא נפקי באכלוזא אבל נפקי באכלוזא רבנן לאו בני מיפק באכלוזא נינהו